

RECULL DE PREMSA

111. Energies

Som Energia preveu arribar als vuitanta mil clients enguany i facturar cinquanta milions d'euros

A l'assemblea general anual de la cooperativa d'energia verda, a Girona, hi han participat més de tres-cents socis

Redacció / ACN - 27.05.2018

La cooperativa d'energia verda Som Energia ha fet l'assemblea general anual al Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona amb uns objectius clars per al 2018: arribar als vuitanta mil clients i facturar un total de cinquanta milions d'euros. De fet, les xifres del propassat 2017 de Som Energia han complert les previsions més optimistes i han clos amb una facturació final de trenta-un milions d'euros i un subministrament a 62.100 llars i empreses d'arreu de l'estat espanyol.

En aquesta trobada, en el qual han participat més de tres-cents socis, s'han renovat força càrrecs del consell rector i s'hi ha fet un repàs de l'exercici econòmic i social del 2017. Juntament amb el pressupost d'enguany, també hi han presentat el pla de treball de Som Energia i ha estat aprovada una modificació dels estatuts per tal d'adaptar-los a la nova normativa vigent i al funcionament actual.

Per primera vegada, en aquesta sessió s'ha fet funcionar la plataforma 'Participa', una eina de gestió democràtica i de participació virtual a través de la qual els socis han pogut votar i fer aportacions i propostes abans de l'assemblea. Amb el vot –eminentment electrònic– han autoritzat la integració de la cooperativa a la unió de cooperatives de consumidors i usuaris d'energies renovables Unió Renovables i han adoptat explícitament els principis de l'economia social i solidària.

També han donat el vist-i-plau al calendari democràtic anual, que servirà per establir els processos per a una participació clara i democràtica. A més, s'ha establert el límit de contractants del subministrament elèctric a través dels socis, i s'ha acordat de fer un estudi tècnic sobre la compra de l'energia que generen les instal·lacions unifamiliars dels socis.

Som Energia és una cooperativa de consum i de producció d'energia verda sense ànim de lucre que va néixer el 2010 amb el propòsit de canviar el model energètic actual cap a un de totalment renovable i democràtic. Actualment, gaudeix de prop de quaranta-vuit mil socis i de més de setanta-sis mil contractes de subministrament elèctric a tot l'estat espanyol. Durant el darrer any, més de tres mil famílies i organitzacions, amb una inversió de tres milions d'euros, han engegat iniciatives d'autoconsum col·lectiu a través de la Generació kWh, que els permet d'obtenir electricitat 100% renovable a preu de cost, inferior a qualsevol altra producció amb combustibles fòssils i nuclears.

Informació publicada al diari digital Vilaweb. Diumenge, 27 de maig del 2018.

Les Corts instal·laran plaques fotovoltaiques per augmentar l'eficiència energètica

El parlament s'adapta per consumir menys energia

Europa Press - 19.05.2018

Les Corts Valencianes executen tres de les quatre actuacions proposades per l'auditoria d'eficiència energètica. Només hi mancarà l'estudi per a la instal·lació de plaques fotovoltaiques al parlament valencià, una proposta que els serveis de la cambra preveuen per a la recta final de la legislatura actual.

Segons que ha informat el Servei d'Assistència Tècnica a la Taula de les Corts, la primera acció de l'auditoria energètica ha estat

substituir les lluminàries per equips amb tecnologia led. Això permet un estalvi considerable en consum elèctric i millora la il·luminació sensiblement. El parlament ha detallat en un comunicat que ja s'han adaptat la part noble del Palau dels Borja i l'hemicicle.

Els treballs de substitució de les lluminàries prosseguiran al vestíbul i a l'edifici dels grups parlamentaris, mentre que s'elabora el projecte per a canviar la il·luminació de la façana del palau. A continuació s'estudiarà aquesta millora per al saló de plens, l'andana, la sala Vinatea i la d'Usos Múltiples.

La següent acció que es desenvoluparà, en seguiment de l'auditoria energètica, és la millora dels equips de climatització. Implicarà un estalvi en el consum, però també ha significat un estalvi en la inversió prevista, perquè finalment els treballs de substitució es faran per un import de menys de la meitat del previst.

D'altra banda, el Servei d'Assistència Tècnica de les Corts ha informat a la mesa que també es procedirà a optimitzar la potència contractada i, d'acord amb les millores efectuades, se n'ajustarà la potència al consum real. Segons els informes tècnics, la inversió realitzada serà amortitzada en tres anys i implicarà un estalvi notori en el consum elèctric de les Corts.

Informació publicada al diari digital Vilaweb. Dissabte, 19 de maig del 2018.

ERC registra amb JxCAT, CatECP i la CUP la proposta de creació d'una comissió d'investigació del projecte Castor

L'objectiu és analitzar si hi van haver negligències i quin és l'impacte al territori

ACN - Barcelona - 10 maig 2018

La plataforma Castor en una imatge d'arxiu Foto: ACN.

El grup parlamentari d'ERC ha registrat conjuntament amb JxCAT, CatECP i la CUP una proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació al Parlament sobre el projecte Castor. Un cop registrada, la proposta haurà d'anar a ple i, si quedés aprovada per majoria, es crearia de manera automàtica. En la proposta registrada consta com a objectiu "poder avaluar les causes, els antecedents, les incidències directes i indirectes i les possibles negligències o fins i tot actuacions doloses ocorregudes en relació al projecte Castor a Catalunya".

Els grups volen que hi compareguin experts, tècnics, responsables polítics i moviments socials "per poder tenir una descripció de primera mà sobre al implantació" del Castor, analitzar els possibles danys i responsabilitats,

així com sobre una “possible vulneració del principi d'interdicció d'arbitrarietat dels poders públics i de seguretat jurídica” i el cost i l'impacte mediambiental. La proposta també inclou un anàlisi de les fases de segellat i desmantellament de la plataforma.

ERC va anunciar el passat 26 de març la voluntat de tirar endavant aquesta comissió, a la que finalment s'hi han sumat JxCAT, CatECP i la CUP. En la presentació que van fer els diputats Lluís Salvadó i Irene Fornós, els republicans van afirmar que volien “posar llum a un projecte que ha provocat un miler de terratrèmols a les comarques de l'Ebre i al Maestrat, un projecte que costarà als ciutadans 1.300 milions d'euros”.

Salvadó va apuntar la indemnització a l'empresa i les negligències que haurien provocat els moviments sísmics com als dos grans temes que caldrà clarificar durant la comissió.

En l'exposició de motius, els grups recorden que el projecte va ser “refusat” des d'un primer moment per molts municipis de les Terres de l'Ebre i el Maestrat i que han estat diverses les denúncies, mocions, al·legacions, queixes, preguntes i iniciatives que s'han presentat en diferents institucions sobre els “dèficits, mancances, opacitat, carències i possibles irregularitats” del projecte.

Apunten també que s'han conegut informacions sobre que “no hi ha va haver un sistema transparent d'adjudicació” perquè a la pràctica va ser una “autoadjudicació”. Recorden els sismes que es van produir a la zona i que van fer que finalment s'ordenés l'aturada de l'activitat al magatzem de gas.

Els signants també fan referència a la indemnització de 1.350,7 milions d'euros acordada per a l'empresa que es pagaria pels consumidors a través del rebut del gas -que més tard ha estat anul·lada pel Tribunal Constitucional (TC)-, així com el cost que té la fase d'hibernació en que es troba la plataforma.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 10 de maig del 2018.

El Parlament de Catalunya investigarà els danys i les responsabilitats del projecte Castor

El govern espanyol ja ha pagat part de la indemnització a Florentino Pérez tot i la sentència en contra del tribunal Constitucional

Redacció - 10.05.2018

El Parlament de Catalunya investigarà els danys, les conseqüències i les responsabilitats del projecte Castor, que va generar un miler de terratrèmols a les comarques de l'Ebre i al Maestrat. Els grups parlamentaris de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Catalunya en Comú-Podem i la CUP han registrat una proposta de resolució per a crear una comissió d'investigació sobre el projecte.

Tal com recull la proposta de resolució, ‘l'objecte de la comissió és poder avaluar les causes, els antecedents, les incidències directes i indirectes i les possibles negligències o fins i tot actuacions doloses ocorregudes en relació al projecte Castor a Catalunya’. Per la comissió hi passaran experts, tècnics, responsables polítics i moviments socials.

A partir de les compareixences i de la documentació s'estudiarà el cost i l'impacte mediambiental del projecte, així com de les fases de segellat i desmantellament. El govern espanyol ja ha pagat part de la indemnització a l'empresa impulsora, el grup ACS que presideix Florentino Pérez, malgrat que el tribunal Constitucional va anul·lar-la. En concret, el govern espanyol ha abonat 96.382.954 euros que corresponen al pagament de 2018 del total de 1.350 milions d'euros.

La comissió d'investigació també analitzarà si es va vulnerar el principi d'interdicció d'arbitrarietat dels poders públics —és a dir, que no poden actuar de manera arbitrària— i de seguretat jurídica.

Un cop registrada, la proposta de resolució haurà d'anar a ple, que previsiblement l'aprovarà per majoria. Serà llavors quan es crearà la comissió, es discutiran els membres de la comissió i es començarà a treballar en el pla de treball.

Informació publicada al diari digital Vilaweb. Dijous, 10 de maig del 2018.

PEP PUIG

IMPULSOR DEL PRIMER AEROGENERADOR DE L'ESTAT SORGIT D'UNA INICIATIVA POPULAR A PUJALT

“L'objectiu és facilitar l'ús social de la tecnologia de les renovables”

Diumenge van inaugurar, tot i funcionar des del març, el primer projecte popular a l'Estat de molí anomenat Viure de l'Aire del Cel per generar i vendre energia neta i reduir emissions

Jordi Alemany - BARCELONA - 7 maig 2018

Pep Puig va participar la setmana passada en la fira internacional BioCultura de Barcelona Foto: J. ALEMANY.

Quan han posat en marxa l'aerogenerador?

Vam fer la inauguració diumenge, però funciona des de mitjan març produint cap a 700.000 quilowatts hora. Són 2,35 megawatts i produeix electricitat en quantitat.

Quan comença la història d'impulsar el projecte popular?

El 2009, quan ens vam trobar per celebrar els 25 anys del primer molí que s'havia posat a Catalunya el 1984, quan el repte era desenvolupar tecnologia. I ara que la tenim, vam estar pensant què podríem fer que no es fes al país. Com que la tecnologia eòlica la vam aprendre de Dinamarca, i allà hi ha molta participació popular, vam pensar a llançar un projecte que permetés a la gent participar-

hi.

I com formigues van començar a convèncer la gent.

El més divertit és que va sortir una notícia a La Vanguardia i vam començar a rebre una cinquantena de correus de gent que hi volia participar i et deia els diners que hi posaria... però només hi havia la idea [riu]. I ens hi vam posar buscant un emplaçament i, per minimitzar els costos, havíem de tenir dades de vent, tenir una xarxa a la vora i que fos accessible.

Els va ser difícil?

Era qüestió de buscar. Sabíem on feia vent i era trobar un municipi on tampoc hi hagués hagut conflictes. I el vam trobar just al costat d'una línia de 25.000 volts de distribució, amb accés, vent suficient en ser un altiplà de 700 metres d'altura a la Segarra. Vam parlar amb propietaris i Ajuntament, i tothom ho veia bé. I ens vam llançar per la finestra.

I van començar els problemes?

S'havia de buscar una màquina, fer el projecte i entrar-lo administrativament a la Generalitat perquè et donés els permisos corresponents. El 2009 podíem comprar les màquines d'Ecotècnia, però s'havia venut a Alstom i el 2012, quan es va entrar el projecte, la màquina prevista s'havia deixat de fabricar. Vam triar la més moderna, una ECO 122, de 122 metres de diàmetre i 2,6 megawatts. Els tràmits van durar fins al 2016, aconseguim el permís, anem al fabricant per firmar el contracte de la màquina i ja no era Alstom, sinó General Electric, i ens diuen que la màquina l'havien descatalogat. Els vam dir que no compràvem màquines a fabricants de reactors nuclears, ja que són els responsables del Fukushima, i ens va obligar a buscar fabricant. El vam trobar a Alemanya, amb el fabricant Enercon, subministrador de molts parcs eòlics participats en aquell país. I volia ser el primer d'aquestes característiques comunitàries a Catalunya, Espanya i tot el Mediterrani. La màquina és molt bona tecnològicament, un e-103 EP2 que genera electricitat en el mateix moment que giren les pales sense necessitat de caixa de canvi i per a vents mitjans baixos. A la tardor ens la van enviar al port de Tarragona i vam fer el transport fins a Pujalt amb camions de 50 metres.

I tot finançat per la gent.

Sí, tenim uns 480 inscrits que creixen dia a dia perquè està obert, amb compromisos d'aportació que superen els 2,2 milions i la resta l'hem cobert amb un crèdit tou de Som Energia. Està pràcticament tot pagat, queden quatre romanents de factures, i dels 3.050.000 euros previstos del projecte i, per acabar l'auditoria, haurem rebaixat els costos a uns 2,8 milions.

La gent, com recuperarà la inversió?

Venem electricitat al mercat i tenim uns ingressos, que descomptant-hi les despeses de manteniment de la màquina, assegurances i la feina de gestió, es reparteix proporcionalment a la gent. Amb els números que hem fet, amb les condicions desfavorables per a l'eòlica que hi ha a Espanya, sense primes ni preus assegurats, hem estimat que podrem retornar any a any la recuperació de la inversió en un màxim de 20 anys. La màquina té 25 anys de vida i aquests últims seran de beneficis nets. La rendibilitat global pot ser d'un 2 o un 3%. Ningú hi perd diners, tens un petit marge, i sempre pots dir que hi participes i et genera l'energia elèctrica equivalent a tot el que fas servir a casa. El gran repte és eliminar les emissions de gasos, ja que

tots parlem de canvi climàtic, però potser que fem alguna cosa... I nosaltres oferim que hi participi a títol individual o a empreses, entitats, etc. Per exemple, ho fa Greenpeace. L'objectiu és facilitar l'apropiació i ús social de la tecnologia de les energies renovables, com sí que ha fet la gent amb els mòbils, els cotxes o els ordinadors. I estan a l'abast de tothom, en el cas de l'eòlica, col·lectivament.

Vol dir que n'hi haurà més?

El que volem és que la gent ens copii i en surtin molts més. Alguns municipis s'hi han interessat i fins i tot un dels participants és una cooperativa d'electricitat grega per aplicar-ho allà. Les empreses tenen el dret de fer-ho, però la gent també, i el volem exercir.

Entrevista publicada al diari El Punt Avui. Dilluns, 7 de maig del 2018.

Pep Puig: 'La República haurà d'expropiar Endesa, n'hem pagat la xarxa amb escreix'

En aquesta entrevista, Pep Puig tracta a fons els grans canvis sobre l'ús de l'energia que ha de fer el país, que té un sistema energètic hereu del franquisme

Assumpció Maresma - 06.05.2018

Pep Puig i Boix, en un país de molts Peps Puig, sobresurt per la seva feina a l'hora de portar el país cap a les energies renovables, cap a l'apoderament ciutadà per a controlar l'energia i moltes coses més. N'han impulsades tantes, d'iniciatives, que no es poden enumerar. L'última, el projecte Viure de l'Aire, un molí de vent de propietat ciutadana, que ha de servir perquè ens adonem que l'energia no pot estar a les mans d'un monopoli. Durant l'entrevista sortirà moltes vegades la frase 'la gent no se n'adona'. La veritat és que, així que l'escoltes amb atenció, ja és impossible de viure com abans. Te n'adones.

T'adones, sobretot, que anem molt endarrerits i que la gestió de l'energia d'aquest país té el cordó umbilical enganxat al franquisme. No s'ha tallat mai. T'adones que a molts països d'Europa les xarxes de distribució elèctrica són públiques i que això no vol dir que hagin de ser estatals sinó que poden ser ciutadanes. T'adones que amb l'energia s'exerceix un dels dominis més importants sobre les nostres vides. T'adones que vivim en situació de risc perquè les nuclears que tenim són obsoletes. T'adones que no pots quedar-te amb els braços plegats.

—Fa molts anys que sou en aquesta lluita?

—Sí, d'ençà que vam fundar Alternativa Verda, als anys vuitanta. Vam intentar fer un partit verd aquí, amb totes les dificultats que això implicava en aquell moment. Els d'esquerres et deien que eres de dretes i els de dretes no en volien sentir parlar. Amb una coalició amb iniciativa, als anys noranta vam aconseguir treure el cap, però Iniciativa es va apropiat el nom. Vam fer una coalició que es deia Iniciativa – els Verds, però el 99 Iniciativa va dir que ja en tenia prou i ho va voler fer seu. Hauria pogut estar bé si ho haguessin demostrat, però a la pràctica no han demostrat mai entendre de què anava l'ecologia política. Simplement van agafar el nom per fer veure que eren allò que no eren, i amb això van fer perillar tota la feina prèvia que s'havia fet des dels anys vuitanta.

—No en vàreu quedar gaire content?

—Si mireu d'on ve Iniciativa s'entén tot. Ve del PSUC i aquest partit ha fet un paper nefast, sempre. A la guerra civil, va liquidar la revolució. És a dir, que l'ADN del PSUC s'ha transmutat en Iniciativa i cada cosa que ha sortit al país han col·laborat a liquidar-la.

—És fort això que dieu.

—Mirat amb perspectiva, és la realitat. Jo vaig viure l'experiència de la transició essent president d'una associació de veïns. Vaig veure com tots els militants del PSUC fotien el camp per anar a col·locar-se a les institucions i es venien per un plat de llenties. Van liquidar les associacions, van liquidar l'Assemblea de Catalunya —que hauria estat bé que continués com a contrapoder—, han pretès liquidar l'ecologisme, el feminisme, i ara ho faran amb els comuns i el moviment del 15-M. El seu ADN és liquidar tota innovació. Ja ho va dir Georges Orwell a Homenatge a Catalunya: 'Els comunistes no volien endarrerir la revolució, sinó liquidar-la.' Ho absorbeixen tot per liquidar-ho. En Pujol ho veia molt clar. Una vegada que vam tenir una reunió amb ell, li vam insinuar que el nacionalisme català no impulsava la creació d'un partit verd i va dir: 'Ja hi ha Iniciativa que ens fa la feina.' Queda clar, no?

—Aquest cap de setmana s'ha inaugurat la iniciativa 'Viure de l'aire'.

—La màquina produeix des de mitjan març. Aquest projecte vol demostrar que, malgrat que les circumstàncies actuals són tan desfavorables, es poden fer iniciatives com aquesta, que ha de ser un exemple perquè en sorgeixin moltes més. L'única manera d'abordar projectes d'aquesta envergadura o més grans és fer-ho col·lectivament, com es fa arreu del món: a Dinamarca, Anglaterra, els Estats Units, Suècia... Només cal aplegar la gent, algú que empenyi i facilitar la iniciativa. El fet més curiós de tot això que ha passat en aquest país és que mentre tots ens hem apropiat socialment les tecnologies com ordinadors, telèfons mòbils... no ho fem amb l'energia. Si sense energia no podem funcionar!

—Per què ha passat?

—Perquè hi ha uns interessos que no ho faciliten. Aquests grans conglomerats empresarials dominen a la pràctica la societat. Es posen totes les traves perquè aquest domini de l'energia no es pugui trencar i no puguem ser autosuficients en energia. Ni individualment, ni col·lectivament. Els governs, normalment regulen a favor d'aquests interessos. Tot allò que sigui trencar aquest domini no es facilita. Ni tan sols faciliten que la gent pugui disposar d'aigua calenta a casa amb energia solar, que és una cosa que es pot fer tranquil·lament.

—Curiosament, quan arribes a Atenes, crida l'atenció l'ús multitudinari de l'energia solar per a escalfar l'aigua...

—Sí, sí, allà n'és ple, tothom escalfa l'aigua amb el sol. Per què?, doncs perquè allà no hi ha hagut mai cap empresa que vengués gas per escalfar aigua. I aquí tenim una empresa que fa molts anys que ven gas per escalfar aigua. Gas que ve de vés a saber on, tot i que es podria fer amb tecnologia local perfectament. Jo a casa, a Barcelona, escalfo l'aigua amb energia solar i visc en un baix.

—Això ho podria fer tothom?

—Quan jo vaig ser a l'Ajuntament de Barcelona, del 1995 al 1999, vaig fer una ordenança solar que obliga tots els edificis nous a tenir l'aigua calenta amb el sol.

—I es compleix?

—Sí, ara no és tan sols una llei local, sinó que quan hi va haver la reforma del codi tècnic a l'estat espanyol també ho van incorporar. Tot edifici que es fa ha de tenir una part d'aigua calenta solar. Quan vaig promoure aquesta ordenança dels edificis nous havia de ser un pas previ perquè és promogué una política que afavorís que ho fessin els edificis existents. Això no ho ha continuat mai ningú. El problema no són els edificis nous, sinó com ho fas perquè un edifici vell a l'hora de rehabilitar-se incorpori aquestes energies. Hi ha un precedent dels anys seixanta que explica com es pot fer. Va ser quan es va passar de gas de ciutat a gas natural. Quan reformaves una casa t'obligaven a canviar la caldera. Ara es podria fer igual amb l'energia solar. Per què no ho fan?

—Sembla que aquests darrers anys ha passat a l'inrevés: s'ha impulsat el gas natural a tot el país.

—Sí, perquè interessava a algú vendre gas natural per escalfar aigua, en un país on tenim 1.500 hores de sol. La realitat és que es podria estalviar molt gas natural. La gent no s'adona que pagant el rebut de gas natural, aquells diners se'n van a fora del país. Si escalfes amb el sol, els diners es queden aquí i has afavorit la tecnologia local. Ens empobrim com a país, perquè es gasten els diners important energies fòssils.

—I a més a més no contamines?

—I no contamines. Catalunya és absolutament dependent de combustible fòssil. Em sembla que les últimes dades de l'ICAEN deien que un 7% de l'energia que fem servir la produïm amb recursos propis. El 93% la importem. És una quantitat de diners espectacular que se'n va fora del país. Això té molt a veure amb la independència. Podem ser políticament independents i energèticament dependents.

—La llei de canvi climàtic va ser de les últimes que va aprovar el parlament. És una bona eina?

—És un pas molt important en la bona direcció. Ara fa pocs dies, el Tribunal Constitucional hi ha donat el vist-i-plau, excepte pel fracking. Però com que Catalunya no té reserves de fracking no ens importa gaire. A més, un dels últims acords del govern català va ser per a aprovar les bases de la transició energètica. Aquest acord és important, perquè situa el marc. El nou govern, el de la República o el que tinguem, ho haurà de materialitzar. La infraestructura tecnològica per a fer-ho, la tenim i també tenim el coneixement i les empreses.

—Respecte de l'energia solar, el govern espanyol ha actuat amb clara hostilitat.

—Hi ha hagut una clara regressió brutal. Primer ho van afavorir copiant les lleis alemanyes. Tot sigui dit que ho va fer Aznar. Però passa que a l'estat espanyol es copia malament i s'aplica pitjor. A Alemanya cada vegada que hi ha d'haver un canvi hi ha un gran debat, es pacta i més o menys totes les forces socials hi participen. Durant uns quants anys, van posar un preu fix que van afavorir una certa especulació amb l'energia solar que va fer el boom el 2008. Es va instal·lar més energia solar a Espanya que no pas a tot el món. Però a partir de llavors va fer patapam i van posar moltes traves i van canviar les regles de joc fins i tot retroactivament. Però es poden fer canvis des de molts llocs, per exemple afavorint polítiques perquè et puguin posar plaques solars a casa teva sense cap trava.

—Si jo ara vull posar-me plaques solars tindrè entrebancs?

—Hi ha una burocràcia immensa. Et costarà més la burocràcia que el cost tecnològic.

—Però em serà fàcil de trobar qui m'ho faci.

—Sí. Tot i les dificultats que hi ha, tenim empreses que instal·len plaques solars.

—La placa solar és un enèmic públic?

—Per a segons qui, sí. Trenca una situació de monopoli i de domini. Amb l'energia s'ha exercit un domini brutal. La gent no n'és conscient.

—Tota aquesta situació de monopoli es pot revertir?

—A l'estat espanyol, ho veig molt difícil, perquè les regles que tenen són al servei dels grans lobbys energètics. Llavors aquí, el dia que siguem independents tenim l'oportunitat de fer unes regles diferents.

—Aquí tenim sensibilitat per a fer-ho?

—Comença a haver-n'hi. Puigdemont és el primer polític que comença a parlar amb propietat de les energies distribuïdes i del canvi de les regles del joc. Però això dependrà de tots plegats que ho sapiguem fer.

—Què us va fer decidir a anar a la llista de Junts per Catalunya?

—Nosaltres ens hi vam aproximar perquè estàvem disposats a donar suport a la llista unitària i l'única condició que vam posar és que es complís el pacte de la transició energètica, que es creguessin la llei del canvi climàtic i desenvolupessin allò que significa. El president va dir que sí i nosaltres vam dir 'som-hi'. Ara està tot per fer. Tenim el marc i ara falta la voluntat política i la decisió de fer-ho.

—El poder econòmic és un obstacle per al canvi?

—El poder econòmic espanyol, sí. Els fem perillar els interessos. Tot i que, si fossin intel·ligents, haurien de veure que la tendència arreu del món va cap aquí. Però passa que el poder econòmic espanyol ho vol tot per a ell. No vol compartir-ho democràticament. A nosaltres ja ens va bé que hi hagi empreses energètiques que afavoreixin les renovables; en canvi, no ens va bé que impedeixin que els ciutadans facin com ells. Els ciutadans tenim els mateixos drets que ells a empènyer la transició energètica i a participar-hi.

—Som Energia o el projecte Viure de l'Aire fan visible la possibilitat que es pot canviar?

—Des del 2010, Som Energia ha aplegat més de 50.000 socis a tot l'estat i més de 70.000 clients. Aquest èxit afavoreix que hi hagi més estructures al servei de la gent i de l'economia local. Per canviar les regles de joc hi ha d'haver una pressió social. Moltes vegades les estructures socials-administratives, arran d'una cosa nova, la primera reacció que tenen és de dir no es pot fer. Si vols innovar, t'has d'atrevir a prendre iniciatives. Si d'entrada et frenes i dius que no es pot fer no faràs mai res.

—El canvi gros d'on ha de venir?

—En el mercat energètic s'ha alliberat la producció i la comercialització, tant de gas com d'electricitat, però no la distribució ni el transport. Aquesta és la gran assignatura pendent. A Catalunya és d'Endesa Distribución. Això, en una situació de democràcia real, no hauria de ser així, perquè Endesa té generació, distribució i comercialització. Tot en mans del mateix grup, fet que per nosaltres vulnera les lleis del mercat, de la directiva europea. Això no s'hauria de poder fer. La distribució hauria de ser a les mans d'empreses que no tinguessin res a veure amb els altres vessants, que fossin neutrals. Si volem avançar, s'ha de diferenciar molt clarament la propietat de la gestió. Entenem que la propietat d'aquestes xarxes és un robatori. Les hem pagades els usuaris.

—A Europa això no passa?

—Una de les estratègies a pensar és com canviar aquestes regles de joc que marquen que la distribució de l'energia continua essent de qui és. Això a Europa és molt més clar, perquè les empreses que distribueixen en molts països són de titularitat pública i es fan concessions temporals per a la gestió.

—Això no passa a Alemanya?

—No passa a Alemanya, ni a França...

—Aquest funcionament és una rèmor del franquisme?

—I tant que sí. L'estructura energètica de l'estat espanyol es va fer amb els monopolis franquistes. Van atorgar els monopolis a les empreses que hi havia llavors, que eren totes privades. I continuen essent-ho. Es va fer com a pagament dels serveis que havien fet aquests grups al franquisme.

—Com ho hem de fer, a la República, per a resoldre això?

—Se'ls ha d'expropiar. S'han de posar les xifres sobre la taula i veure que han estat remunerats amb escreix. Se'ls ha de dir: 'Aquestes estructures han de ser públiques.' I públic no vol dir que ha de ser de l'estat, poden ser xarxes ciutadanes. A la capital de Califòrnia, Sacramento, l'empresa elèctrica que subministra la ciutat és dels ciutadans i cada quatre anys cada districte elegix el seu representant al consell d'administració. Són set persones, una de cada districte de la ciutat, elegits directament per gestionar l'empresa. El segle XXI hem de superar l'estatisme del segle XX, que va néixer després de la Segona Guerra Mundial. Les infraestructures amb fórmules imaginatives han d'acabar essent dels ciutadans. Poden ser empreses privades amb participació de ciutadans, poden ser cooperatives... A Anglaterra hi ha figures legals com les community interest company, que són una mena de societats limitades, però sense ànim de lucre. No se n'han de beneficiar grups privats com Endesa. Això és un escàndol. L'energia és un bé comú, que ha de ser a les mans dels ciutadans, tant les infraestructures de captació dels fluxos (del vent, del sol, de l'aigua), com les de distribució.

—I el drama de la pobresa energètica?

—La pobresa energètica no l'abordaràs reconeixent el dret de l'energia com es diu. Què vol dir això? Què tenim el dret de cremar combustibles fòssils i contaminar? Això és un dret? Per a mi el dret és captar les energies renovables per a disposar d'energia. Això sí que és un dret. Però l'esquerra s'equivoca posant un dret encadenat a l'energia fòssil perquè en les circumstàncies actuals és com dir 'tenim el dret de contaminar'. I aquest dret no el tenim. Tenim la responsabilitat de no contaminar; per tant, a parer meu, hem de partir d'uns altres paràmetres.

—Això ho comprenen els polítics?

—De moment, això no. Hi va haver una declaració a Berlín que es deia 'El dret a les energies renovables'. Això sí que és un dret. Si tu estàs envoltat d'energies pertot arreu, has de tenir reconegut el dret de captar-les i fer-les servir individualment o col·lectivament. Això sí que és un dret que la nova constitució de la República ha de considerar i tenir. La mentalitat de defensa clàssica dels drets al marge de les responsabilitats és un gran problema. Hi ha d'haver la responsabilitat de no cremar i de no fissionar. Anem introduint drets al marge de les responsabilitats.

—Què n'hem de fer, de les centrals nuclears?

—Tenim un problema perquè hem heretat una situació en què el 50% de l'electricitat es fa amb energia nuclear. A més, són unes nuclears molt velles, que ens poden donar algun ensurt en qualsevol moment. S'han de fer les polítiques per abandonar l'energia nuclear com més aviat millor, abans no ens donin un ensurt. El govern de Catalunya té des del 2009 un pla sobre la taula on se li diu com es poden tancar les nuclears i quin cost té. Aquest pla preveu de substituir-les amb una barreja de renovables i cogeneració d'alta eficiència.

—Això és inclòs en la Llei del canvi climàtic?

—S'hi diu que s'ha d'abandonar l'energia nuclear. Però, és clar, per abandonar-la s'haurà de substituir per unes altres fonts. Per tant, s'han de fer polítiques molt actives per introduir energia solar i eòlica bàsicament.

—No tenim gaire temps, perquè, com dieu, són molt obsoletes.

—Les que hi ha funcionant són de mitjan anys vuitanta, tenen una pila d'anys. Quan jo estudiava ens deien que les nuclears funcionarien 25 anys. Ara hi ha qui té coll avall que duren quaranta anys i hi ha algun boig que diu cinquanta. Això posa el país en situació risc. Un país petit com Catalunya, amb tres reactors... Al País Valencià hi ha Cofrents i al Nord n'hi ha més... Tenim un problema gros i la gent no n'és conscient. Allò que va passar a Fukushima pot passar a qualsevol central, també a les nostres.

—Tornem a l'energia eòlica. Durant molt de temps es va dir que era dolenta perquè matava ocells i feia malbé el paisatge.

—Als parcs eòlics on hi ha corredors migratoris d'ocells s'instal·len radars per parar les màquines quan s'acosten estols d'ocells. Els primers interessats perquè no hi hagi mortaldats són els que promouen aquesta energia. Les coses no es fan de qualsevol manera. Bona part de l'oposició eòlica s'ha camuflat amb raons de paisatge. Per a mi aquesta no ha estat la raó de fons, sinó que l'oposició ha existit per la manera com s'han promocionat aquests parcs eòlics. S'ha fet amb empreses foranes, que se n'enduen els beneficis. Això canviaria radicalment si s'hi fes participar la gent, en aquests projectes. Aquí es podria fer una llei, com es va fer a Dinamarca, que qualsevol projecte eòlic ha de tenir la participació de la gent del territori. Això faria que el sentissin seu.

—Aquest rebuig ha frenat el creixement d'aquesta energia?

—I tant! Aquí podríem tenir molts megawatts i en tenim 1.200, mentre a Espanya n'hi ha 20.000. Aquest rebuig, a part d'això que comenteu, també té una història. Jo havia sentit dir al president Pujol, en un discurs a Sant Pere de Ribes, a mitjan anys vuitanta, quan s'inaugurava una instal·lació solar tèrmica: 'No podem tornar als molins de vent, el futur són les tèrmiques i les nuclears.' Això ho va dir textualment. Aquesta era la seva visió.

—I de la biomassa, què en penseu?

—A determinades comarques és una font d'energia a considerar perquè tenim molt bosc. De fet, s'utilitza. Hi ha una paperera a Besalú, un lloc envoltat de bosc pertot arreu, molt innovadora, que en aquests moments és neutre en CO₂. Ara, a Barcelona no té cap sentit portar-hi biomassa de fora. També és absurd de veure pobles del Pirineu que cremen gasoil, quan tenen bosc a l'abast, molts comunals.

—No tenim pas temps de parlar de com l'ús de les energies fòssils perjudica molts països. Recordo el cas de Nigèria, on Shell ha fet una autèntica devastació.

—Aquí hi ha hagut la paradoxa que gent que s'oposa a les renovables per criteris estètics no s'adona de les implicacions ambientals, ecològiques i socials de l'ús dels combustibles fòssils. Esparveren les condicions amb què s'extreu aquesta energia i com es tracta a les comunitats que viuen en aquests territoris. Mentre no diem res de tot això, en canvi ens fixem que un molí de vent fa lleig: això és una mica de cinisme. Una multitud de militants ecologistes del tercer món han deixat la vida fent oposició a l'explotació energètica. L'economia extractiva és transformar els sistemes naturals en diners, a còpia d'arrasar-ho tot.

—Malgrat tot, hi veieu un canvi?

—Crec que sí. Quan vam inaugurar el primer molí de vent a Vilopriu, que era una màquina petita, vam dir: 'Algun dia l'eòlica superarà la nuclear.' I això en alguns moments, a l'estat espanyol, ja passa.

—Anem molt endarrerits?

—Vivim d'una ficció que vam crear a la transició que pagarem molt cara, no únicament amb energia.

—Per fer tots aquests canvis, la independència és una oportunitat gairebé única?

—Sí.

—Però hi ha una esquerra que no pensa així.

—Ja he dit al principi què pensava d'aquesta esquerra. La democràcia del segle XXI s'ha de reinventar, no pot ser només representativa. Hi ha d'haver contrapoders socials que la facin viva. Està bé que tinguem el parlament, però és massa fàcil de manipular des dels poders fàctics, vaja, ja ho hem viscut.... Calen solucions imaginatives. Un dels pocs que han pensat en tot això és Abdul·là Öcállan, el líder kurd empresonat. En el 'Manifest per una civilització democràtica' fa unes anàlisis brutals. És el que s'aplica a Rojava.

S'inaugura a Catalunya el primer molí eòlic comunitari del sud d'Europa

Un projecte que pren especial rellevància per ser comunitari. Farà estalviar entre cinc i sis mil tones de CO2 anuals que altrament es generarien en una central tèrmica

Redacció - 05.05.2018

Avui s'inaugura a Pujalt (Anoia) el primer molí eòlic comunitari del sud d'Europa, impulsat per la iniciativa 'Viure de l'aire del cel'. Amb un funcionament previst de 2.405 hores l'any, el molí generarà 5.653 MWh anuals, equivalents al consum anual d'unes dues mil famílies. Això farà estalviar entre cinc i sis mil tones de diòxid de carboni a l'any, que altrament es generarien en una central tèrmica.

La importància d'un projecte eòlic comunitari

La instal·lació d'aquest molí eòlic pren especial rellevància pel seu caràcter comunitari i el què això significa. Els seus promotors han volgut explicar la importància que té que l'energia sigui comunitària i sobretot visibilitzar què és possible fer-ho. Una iniciativa com aquesta que al sud d'Europa és innovador és molt habitual a la resta del continent, on fa anys que s'impulsen iniciatives d'energia renovables gestionades per la ciutadania.

Aquest projecte té el suport de quatre-centes vuitanta persones i entitats, entre les quals hi ha Som energia, que hi han aportat 2.205.658 euros dels tres milions totals que costa. En aquests moments encara és possible participar en el projecte. Aquest projecte va nàixer el 10 de març del 2009, quan es va commemorar el 25è aniversari de la inauguració pública del primer aerogenerador modern connectat a la xarxa a Catalunya. Per celebrar aquest esdeveniment, Eurosolar Catalunya (secció local d'Eurosolar–Associació Europea de les Energies Renovables) va llançar aquesta iniciativa pionera al nostre país: 'Viure de l'aire del cel'. Nou anys després, ja és una realitat.

L'electricitat generada no és d'ús directe dels socis, sinó que, com diuen, 'inocula energia verda a la xarxa general i, per tant, incrementa el tant per cent que hi circula tot minvant el d'energia bruta'. El molí s'ha instal·lat a Pujalt, on segons el Servei Meteorològic de Catalunya, el vent bufa a una mitjana d'entre cinc i set metres per segon a seixanta metres d'altura. A més, la zona és pròxima a la xarxa de distribució elèctrica i hi ha accés per carretera.

Els ingressos de la venda de l'electricitat generada a l'empresa distribuïdora de la zona revertiran proporcionalment en la inversió de cada participant. L'aerogenerador tindrà una vida útil de vint-i-cinc anys i els impulsors preveuen d'obtenir una rendibilitat econòmica anual de vora un 2%.

Informació publicada al dairi digital Vilaweb. Dissabte, 5 de maig del 2018.

El futur de l'energia

Les renovables produeixen el 100% de l'electricitat d'Alemanya, per unes hores

El passat 1 de maig, com ja va ocórrer puntualment l'1 de gener, les centrals eòliques i solars van generar més energia elèctrica que la consumida en tot el país

Joaquim Elcacho - 03/05/2018

Parc d'energia eòlica de Neuenkirchen, Alemanya (Dirk Ingo Franke / WP)

De moment es tracta solament d'esdeveniments puntuals però, per a molts, són tot un símbol d'un futur tan esperançador com a necessari. El passat 1 de maig, durant unes hores, les centrals elèctriques d'Alemanya que utilitzen recursos renovables van produir més energia de la qual consumien els habitants d'aquest país, primera potència econòmica d'Europa. La mateixa circumstància es va produir també l'1 de gener d'enguany. Aquestes són les dues primeres jornades en la història moderna de l'energia a Alemanya en què les centrals eòliques, solars, de biomassa i similars superen la

demanda elèctrica del país, segons les dades proporcionades per l'Agència Federal de Xarxes Elèctriques d'Alemanya (BNetzA).

La central d'energia solar de Waldpolenz, a prop de Leipzig (Alemanya), ocupa el sòl d'una antiga base militar (JUWI - WP)

En tots dos casos es tractava de dies festius (amb menor consum de l'electricitat que en dies laborables) i condicions meteorològiques favorables per al funcionament de centrals eòliques i solars però, en tot cas, es tracta d'un avanç molt gran, segons la frase publicada pel ministre d'economia i energia d'Alemanya, Peter Altmaier, a través del seu compte en Twitter.

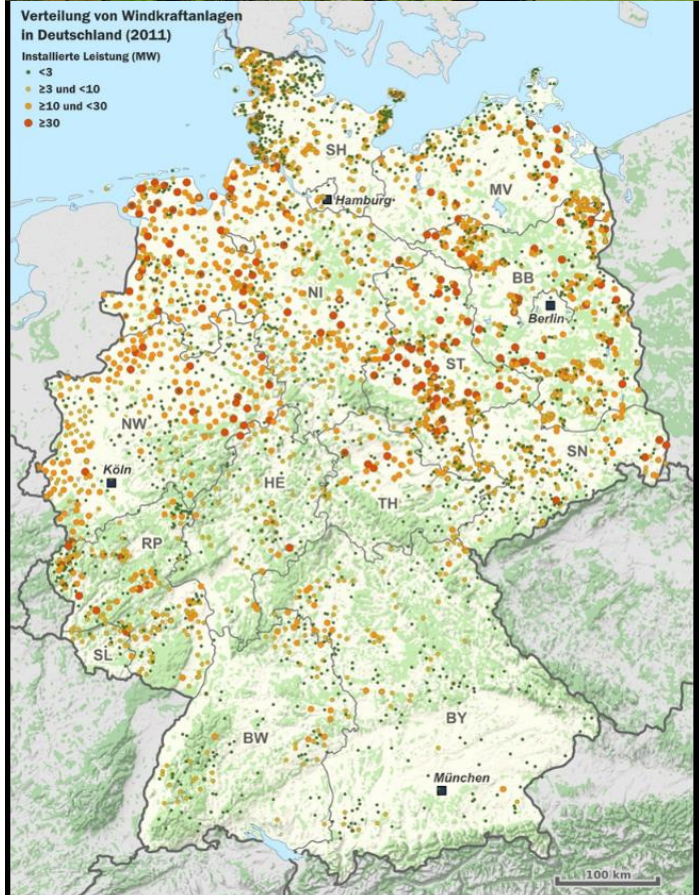
La producció d'energia renovable a les 13:00 hores de l'1 de maig va aconseguir els 53.987 megavats hora (Mwh), mentre que el consum va ser de 53.768 MWh, segons el portal de dades d'energia en directe publicat per la BNetzA. Les dades suggereixen que la producció d'energia renovable va superar el consum total d'energia elèctrica durant aproximadament dues hores i mitjana.

Les xifres globals de les energies renovables a Alemanya són relativament positives però no gaire més modestes que els casos puntuals de l'1 de gener i 1 de maig d'enguany. Les xifres oficials indiquen que aproximadament el 32% de l'electricitat consumida a Alemanya procedeix de centrals d'energies renovables.

Els objectius de l'Energiewende (Pla de transició energètica d'Alemanya) són igualar o superar el 35% d'electricitat produïda amb fonts renovables -en relació amb el consum elèctric- en 2020, el 50% l'any 2030 i el 80% en el 2050.

Alemanya compta en l'actualitat amb més de 23.000 turbines per a la producció d'electricitat amb energia eòlica i més d'1,4 milions d'instal·lacions d'energia solar fotovoltaica.

Localització geogràfica de les centrals eòliques d'Alemanya l'any 2011 (WP)

Informació publicada al diari La Vanguardia. Dijous, 3 de maig del 2018.

projecte castor ERC demanarà al Parlament crear una comissió d'investigació del Castor

Marta Escobar Martí - Barcelona - Dijous, 26 d'abril de 2018.

Foto: @Esquerra_ERC

No ho han pogut fer al Congrés i ara ho provaran al Parlament. Avui ERC ha anunciat que presentaran al ple de la cambra catalana una proposta de resolució per demanar que es faci una comissió d'investigació sobre el projecte Castor perquè, malgrat que s'hauria de fer a la cambra espanyola, "els nostres companys no ho han aconseguit perquè no hi ha voluntat política per part del PP, el PSOE i Cs".

Així ho han dit els diputats republicans Lluís Salvadó i Irene Fornós, que han volgut recordar, al mateix temps, que "els consumidors haurem de pagar la indemnització del projecte Castor durant 30 anys" i que, a més, aquest projecte "va provocar més de mil terratrèmols a les Terres de l'Ebre i el Maestrat".

Precisament per tot això, ERC es proposa de posar llum a aquesta qüestió i esbrinar, així, "si

l'empresa va actuar amb negligència" perquè, subratllen, segons l'informe del Síndic, "l'empresa n'era conscient". I no només això. També han denunciat que "ho van fer de urgentment, tot i que hi ha moltes proves que demostren el cúmul de negligències de l'empresa concessionària".

Els republicans esperen tenir el suport de tots els grups de la cambra al proper ple per destapar tots els "danys" que ha provocat el projecte i per evitar que els consumidors "paguem 1.300 milions d'euros a una empresa que probablement ha actuat de manera negligent" —malgrat que, de moment, els pagaments per a la indemnització estan paralitzats després de la sentència del Tribunal Constitucional que va anul·lar diverses disposicions del decret llei que va fixar la indemnització per als seus promotors.

Informació publicada al diari electrònic El nacional.cat. Dijous, 26 d'abril del 2018.

Multinacionals, preses i presos

La canalització del riu Cahabón a Guatemala és un clar exemple del tipus d'espoli modern

Gustavo Duch - Dimecres, 28/02/2018

Des que va néixer era lliure. Cada dia recorria 195 quilòmetres en una ruta sinuosa des de l'altiplà central de Guatemala fins al mar. Però des del 2012 el tenen tancat i domesticat. 30 quilòmetres del curs del riu Cahabón estan presos en un canal, cosa que afecta la seva vida i la del territori que banyava. També, des de fa unes setmanes, està pres el mestre d'escola Bernardo Caal per liderar la lluita contra aquest delictes mediambiental que afecta directament gairebé 30.000 persones del poble q'eqchi. «Soc un pres polític que es troba en aquesta situació per denunciar el segrest dels rius, per declarar que els estan matant, per donar a conèixer el saqueig del territori del poble q'eqchi», va denunciar Caal quan el van detenir.

Com explica Greenpeace en un informe recent, la canalització del riu Cahabón per a projectes hidroelèctrics —amb una electricitat generada que s'exporta a tercers països— és un clar exemple del tipus d'espoli que en els últims anys hi està havent per seguir en una dinàmica colonitzadora amb més de 500 anys d'història. Si llavors els metalls preciosos o els fruits tropicals es robaven per la força de les armes o enganyant amb mirallets de colors, ara és la impunitat de les multinacionals estrangeres el cavall de Troia per accedir i buidar les riqueses de llocs verges i naturals.

Les grans empreses tenen patent per buidar les riqueses de llocs verges i naturals

Els projectes de canalització i les preses al riu Cahabón els promou l'empresa guatemalenca Corporación Multinacional Inversiones (CMI), que no ha tingut en compte els tractats dels pobles indígenes firmats per Guatemala, que obliga a processos consultius. Ni ha portat a terme prou avaluacions d'impacte ambiental. L'empresa que realitza bona part d'aquestes obres és l'espanyola Cobra, que es justifica dient que ells són subcontractats, que les responsabilitats són de CMI.

Un ardit amb guanys: les multinacionals estrangeres, com Cobra, cobren, però no paguen impostos; no ompensen les víctimes dels seus projectes; i fins i tot poden demandar els estats si aquests prenen decisions que afectin negativament els seus interessos. Sumem a aquests mecanismes el més macabre de tots, la persecució a l'alça de líders com Bernardo Caal, Berta Cáceres i tants altres que arriben a la seva vida per defensar, davant els interessos econòmics de grans multinacionals, els rius que sustenten les seves comunitats.

L'empresa Cobra és una de les principals filials del sector de la construcció del Grupo ACS. El conseller delegat d'ACS és Florentino Pérez, a qui se li calcula un patrimoni de gairebé 2.000 milions d'euros. Com una vegada em va dir Luz María Abreu, una amiga dominicana: «Tant de bo arribi aviat el dia que els rius recuperin les seves lleres. I la vida torni a fluir».

Article d'opinió publicat al diari El Periódico. Dimecres, 28 de febrer del 2018.

Contractar el futur de l'energia

El PPA, contractar l'energia a preu i terminis fets, també pot ser una eina a l'abast dels petits consumidors

jordi garriga riu - barcelona - 10 desembre 2017

El PPA estarà darrere de molts projectes fotovoltaics Foto: ARXIU.

Els pròxims anys, sembla que el finançament dels projectes en energies renovables de forma recurrent hauran de passar per un PPA (Power Purchase Agreement, per la seva sigla en anglès), un contracte de compra d'energia en què es fixa negre sobre blanc el preu, per evitar la volatilitat dels mercats, el volum i els terminis de temps. Cal veure, tanmateix, si aquesta eina només servirà per a projectes que impliquen grans empreses o si s'obre l'escletxa per donar entrada al petit consumidor, erigit en prosumer.

A Catalunya, l'Institut Català d'Energia (Icaen), dins del pla de transició energètica, està endegant un PPA per a la demanda elèctrica d'edificis públics, a un preu tancat en una forquilla, durant un període de 25 anys. És una iniciativa pilot, de dimensions reduïdes (1-5 Mw), justament perquè el finançament sigui més participatiu, en què,

com afirma la directora de l'Icaen, Assumpta Farran, “els inversors privats poden fer lloc a la participació dels ciutadans”. Farran visualitza que si l'administració fa servir aquesta eina per comprar energia, “el territori voldrà participar, seran possibles pactes entre municipis productors i consumidors”. Així, un ajuntament com ara el de Barcelona, que tindrà la seva pròpia comercialitzadora, podrà contractar el recurs energètic al parc solar d'una cooperativa. Assumpta Farran gosa imaginar un escenari en què “Barcelona podria subscriure PPA a 40 anys amb quaranta mini-pobles perquè li subministressin energia”.

Optar per projectes petits té la seva lògica: “És obrir la porta perquè ho faci tota l'administració.” Parlem de projectes que es podrien materialitzar, segons el model tipus sobre una carretera, amb una llargària de 2 quilòmetres i 25-30 metres d'amplada, que requeririen uns 4 milions d'euros d'inversió, que no és forassenyat afirmar que es poden assolir en un crowdfunding. La cooperativa Som Energia, que s'ha embarcat en la construcció de tres parcs d'un Mw, en només una setmana va aconseguir reunir la suma, a partir de les aportacions dels mateixos cooperativistes.

La directora de l'Icaen té molt clar que la fita que es proposa el pla de transició energètica -50% d'energia elèctrica procedent de font renovable per al 2030 i 100% al 2050- “només es pot assolir si s'hi involucra la gent” i s'amorteix, amb preus i terminis pactats prèviament, l'efecte disuasori de la volatilitat del mercat elèctric, que per la seva mecànica marginalista, encareix el preu de l'energia si no el marca la renovable i ho fa el carbó o el gas.

L'alternativa que planteja l'Icaen és una crítica explícita a la subhasta de renovables que es va fer fa alguns mesos, en què 3.000 Mw van recaure en mans de només tres grans promotors, que per al finançament optaran, en tot cas, per PPA de gran abast. Una situació molt diferent a la que podem observar en un mercat més evolucionat, com Alemanya, en què una recent subhasta de 800 Mw va ser molt més repartida, amb 70 promotors.

Per a Jaume Morrón, portaveu d'EolicCat, l'associació que aplega els agents del sector eòlic, és clar que el PPA s'imposarà tot depenent de la implicació de la banca: “Tot dependrà de la solvència de qui compra l'energia. Si és un gegant de l'automoció, per exemple, el banc també s'implicarà en el PPA, perquè percebrà que hi ha capacitat per pagar.” Amb el benentès, com remarca, que abans de recórrer al PPA “caldrà que els inversors tinguin prou avançats els projectes”.

Així mateix, els possibles inversors necessiten missatges clars i “no pas contradictoris com el que ha donat el govern espanyol en frenar la clausura de centrals de carbó via decret”.

En parlar de PPA, cal distingir entre el PPA financer i el físic. Al nostre entorn bàsicament es negocien PPA financers que passen pel mercat majorista i estariem parlant d'un acord virtual en què un comprador es queda els drets d'una electricitat a un preu determinat, utilitzant la xarxa elèctrica per al bescanvi. Tanmateix, no podem oblidar que el PPA genuí és el físic, en què el generadors i el consumidor estan connectats físicament, via cables i sense passar per la xarxa elèctrica, d'acord amb el que permet el RD 900/2015 d'autoconsum. A casa nostra, un exemple el tindriem amb la paperera LC Paper, que mitjançant un PPA es nodrirà de l'energia d'un parc fotovoltaic que s'està construint a la vora. En el PPA físic, si el comprador té un punt de connexió a la xarxa, es veu obligat a pagar l'impopular “impost al sol”, una figura que haurà de desaparèixer el 2021, quan entri en vigor la directiva de renovables. El PPA físic s'ha imposat a països com ara Xile o Mèxic, on sovint la xarxa no arriba a instal·lacions industrials que necessiten energia. A l'Estat hi ha hagut ja un acord com el que han contret entre el grup Calidad Pascual i EDP Renováveis, pel qual la primera li comprarà a la segona, durant cinc anys, l'energia eòlica dels seus parcs. Un dels adjudicataris de la passada subhasta, Forestalia, és també a punt de tancar un acord per finançar amb PPA 300 Mw.

Entre els 38 i 45 €/Mw

Per calcular el que s'ha de pagar en un PPA per l'electricitat, cal tenir en compte el cost mitjà ponderat del producte a l'hora de fer la instal·lació renovable. I això vol dir incloure tot el cost de la inversió i l'O&M, les hores de producció, la vida útil i els costos de finançament, a més a més d'un 7% de rendibilitat. De tot plegat surt un terra del qual ja no es pot baixar, per tal de no perdre diners. Actualment, hom calcula que la forquilla dins de la qual es pot garantir la rendibilitat se situa entre els 38 i els 45 €/MWh. Un PPA es pot fer a través d'una comercialitzadora que ven amb contracte indexat i paral·lelament hi ha acord entre venedor i comprador. S'ajusten preus i es veu qui paga la diferència respecte del preu al mercat majorista.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Diumenge, 10 de desembre del 2017.

Recull de premsa

Juny del 2018

111. Energies

